

108. MET DE ONTVOERING VAN PRESIDENT MADURO IS DE MONROE-TRUMP DOCTRINE WEER SPRINGLEVEND

AI Samenvatting Podcast | In deze aflevering van GeopolitiekNu bespreken Michel Michaloliakos en Rajeew Lachmipersad de vermeende ontvoering van de Venezolaanse president Nicolás Maduro, en gebruiken deze zaak als lens om Amerikaanse machtsprojectie, regime change-politiek en Latijns-Amerikaanse geopolitiek te analyseren.

Maduro, ontvoering en geopolitiek | Centrale vraag

Wat zegt de (vermeende) Amerikaanse betrokkenheid bij plannen tegen Maduro over hedendaagse machtsuitoefening, regime change en de grenzen van internationale rechtsorde?

1. De zaak Maduro: feiten, claims en mist

- Maduro stelt dat de VS betrokken was bij plannen om hem:
 - te ontvoeren
 - of te elimineren
- Washington ontkent directe betrokkenheid, maar:
 - Amerikaanse sancties
 - eerdere covert operations
 - en publieke regime change-retoriek
 - maken de claim geopolitiek geloofwaardig genoeg om serieus te analyseren.
- De zaak past in een lange traditie van Amerikaanse inmenging in Latijns-Amerika.

2. Venezuela als structurele tegenstander van de VS

- Venezuela bezit:
 - 's werelds grootste bewezen oliereserves
- Onder Chávez en Maduro:
 - expliciet anti-Amerikaans beleid
 - nauwe banden met Rusland, China en Iran
- Voor de VS:
 - economisch probleem (olie buiten invloedssfeer)
 - ideologisch probleem (socialistisch narratief)
 - geopolitiek probleem (rivalen in de achtertuin)

3. Regime change als Amerikaanse strategie

- Historische precedënten:
 - Guatemala (1954)
 - Chili (1973)
 - Panama (1989)
- Kenmerken:
 - sancties → economische druk
 - delegitimisering van leiders
 - steun aan oppositie
 - soms directe of indirecte militaire actie
- Venezuela volgt dit klassieke patroon.

4. Juan Guaidó: mislukte machtswisseling

- VS en EU erkennen Guaidó als interim-president.
- Doel:
 - Maduro politiek isoleren
 - interne breuk forceren
- Resultaat:
 - geen steun van leger
 - beperkte binnenlandse legitimiteit
- Gevolg:
 - regime change-strategie faalde openlijk.

5. Sancties: drukmiddel of contraproductief wapen?

- Sancties verzwakten:
 - economie
 - bevolking
- Maar:
 - Maduro bleef aan de macht
 - elite werd afhankelijker van illegale netwerken
- Sancties:
 - versterken autoritaire controle
 - verminderen kans op interne revolutie
- Moreel dilemma:
 - burgers betalen prijs voor geopolitieke strategie.

6. Private actoren en 'plausible deniability.'

- Eerdere pogingen tegen Maduro betrokken:
 - private veiligheidsbedrijven
 - huurlingen
- Voordeel voor staten:
 - ontkenbaarheid
 - lage politieke kosten
- Nadeel:
 - vervaging van grens tussen staatsgeweld en criminaliteit
 - ondermijning internationaal recht

7. Internationale reactie: stilte en selectiviteit

- Latijns-Amerikaanse landen:
 - verdeeld
 - angst voor precedent
- Europa:
 - terughoudend
 - focus op stabiliteit en energie
- Internationaal recht:
 - formeel tegen ontvoering van staatshoofden
 - praktisch zwak bij grootmachten

8. Wat zegt dit over de wereldorde?

- De zaak-Maduro toont:
 - asymmetrische toepassing van regels
 - macht boven recht
- Kleine en middelgrote staten zien:
 - leiderschap is kwetsbaar
 - soevereiniteit is conditioneel
- Dit versnelt:
 - multipolariteit
 - wantrouwen tegenover het Westen
 - alternatieve veiligheidsallianties

Conclusie: Maduro als symptoom, niet als uitzondering

Deze aflevering laat zien dat de kwestie-Maduro geen incident is, maar onderdeel van een structureel patroon van machtsuitoefening:

- Regime change blijft een instrument,
- Sancties zijn een geopolitiek wapen,
- En internationaal recht geldt ongelijk.

De bredere les:

In de huidige wereldorde is soevereiniteit geen recht, maar een onderhandelbare positie.